

INFORMAČNÍ LISTY SAM 95 - BOHEMIA

5

SRPEN

ZÁŘÍ 93

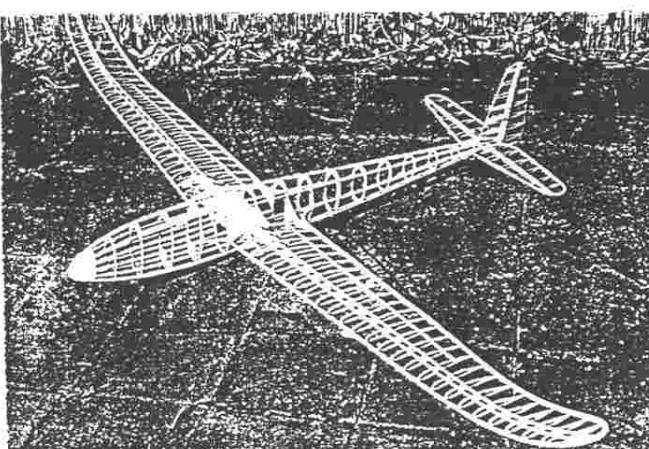
- Vychází ix za 2 měsíce - v polovině 1. měsíce
- Zdarma pro členy SAM 95 - Bohemia
- Zodpovědný redaktor: Rad. Čížek, Žilinská 160
273 01 Kam. Žehrovice
tel.: (0312) 93206
- Spolupracovníci: Jiří Balej, Jana Balejová

Slovo sportovního referenta.

Píši tyto rádky přesně týden před "sněmovním létáním", týden po uzávěrce přihlášek. Podle počtu přihlášených zřejmě o nic velkého nepůjde: AV 1, AV 2-4, BV 1-4, CV 4, ARC 14, CRC 5. A vy nepřihlášení, kterí možná také přijdete, nebo přijedete, mám k vám dotaz: pořádali jste někdy soutěž pro více kategorií? Připravovali jste startovní karty, výsledkové tabule, ceny, zajistili časoměřice, psali dopředu účastnické diplomy, aniž jste věděli, kolik lidí vlastně přijedou? Co myslíte, je to moc velká troufalost od pořadatele, když potřebuje od vás včas korespondák, kde se telegraficky vymáčknete: kdo, s čím a ve které kategoriích? Celou radu věcí mohu udělat sám, nebo s některým pořadatelem, něco ale jen s vaší spoluúčastí. Musím znova připomenout ty mantinely - tentokrát ani ne ve směru ke sportovním pravidlům (i když si některé dosud neuvědomili, že nelze libovolně zvětšit výškovku, nebo si křídlo dát moderní, skoro laminární profil), ale k pravidlům hry obecně. Dost kázání. Jeho zámrš? Aby alespoň 50% členů trochu více maklo, tedy z těch, co soutěží...

R. Čížek

58 dm² motoráka "Spacer" konstrukce Šal Taibi-ho si postavil letos prezident SAM Jim Adams. Blížežího není nic známo

Hlavní práce je hotová, tedy model je v kostce. Toto je typický větrovní německé školy z dob až i předválečných a má jméno "Wiegendt". Blížeží zatím není známo.

"KÁNĚ CUP 93" — v pořadí potřetí ...

Než se u nějaké soutěže vypřestojí tradice, chvíli to trvá. To platí i o této soutěži zvláštního charakteru. Třetí kolo se láhalo až 17.7.1993, v plánovaném termínu lilo jako z konve. Ale 17.7. se počasí přece jen umoudřilo, i když tato pohoda byla zasazena mezi dvě deštivá údobí. Účast byla trochu dovolenecká, soutěž odléhalo jen 9 účastníků. Celé dopoledne bylo zataženo s jihozápadním větrným 2-4 m/s.

Latku v 1. kole nasadil vysoko Dvořák rovnými 300 body a když ve druhém kole přidal 315, zdálo se být rozhodnuto. Ale toto kolo získal pro sebe Zákláda Vyskočil s jednopovelkem za 325 b. Třetí kolo s převahou Dvořák za 305, Netáhlo 260, Hořava 247, Kostečka a ing. Vyskočil oba za 242, Formánek 234. Po zahájení posledního, 4. kola se začínalo jasnit, vylezlo sluníčko a větrná soutěžících očekávala výskyt termíky. Pravda byla jiná, ve 4. kole se z 9 výsledků skratalo 7. Pomohl si jen Pavel Černý, který výkonem 325 si pojistil 2. místo, a o 34s si polepšil Jirka Balej.

Plaketu a diplom si odnesl vítěz Fr. Dvořák, diplomu dostali ještě P. Černý a M. Hořava. Jednotlivé výkony - viz tabulka.

"KÁNĚ CUP 93" — počtvrté ...

Meteorologům se nepodařilo přičarovat nám na 15.8.1993 nějakou tu frontičku, nebe nad střední Evropou bylo už den předtím jak vymetené. Přes dovoleneckou neúčast otce a syna Vyskočilových se sešlo 10 soutěžících, létat přijel i M. Kasal a Jar. Smitka z Příbrami, což potěšilo.

V 1. kole tvrdě zaútočil Černý s 327, za ním Balej 297 a Kostečka s 286. Neodlétal Formánek, měl (opět) závadu na "stanici". Druhé kolo bylo vyrovnanější, zabodovali: Netáhlo 289, Hořava 287, Smitka 267 a Dvořák 265. Třetí kolo přineslo výkony dost různorodé, pomohli si: Balej 347, Kostečka 333, Černý 313, Netáhlo 287. V posledním, čtvrtém kole se přece jen objevilo více termíky. Využil ji Balej za plných 350, Dvořák 349, Černý 345. Pro potíže s okem v prudkém slunci vzdal kolo Mir. Kasal.

Po vyškrnutí nejslabších letů bylo toto konečné pořadí 4. kola:

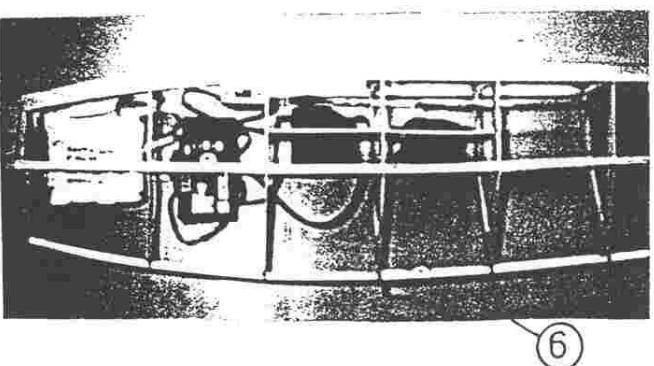
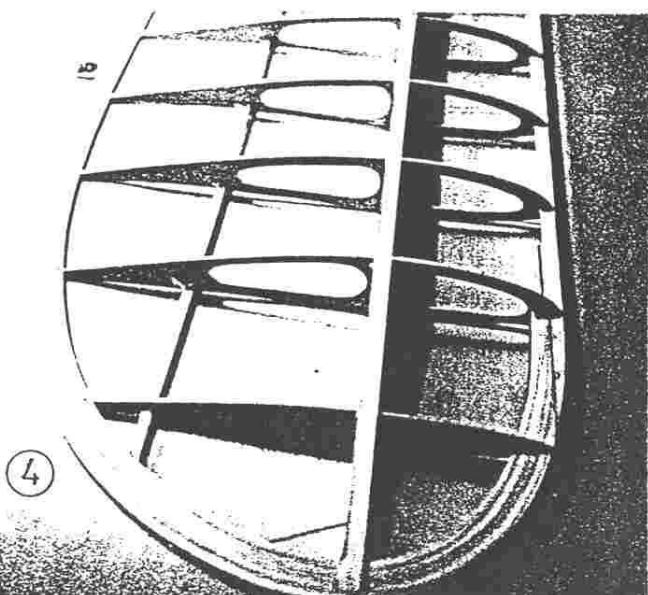
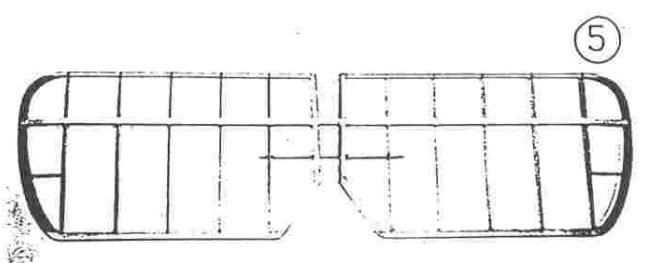
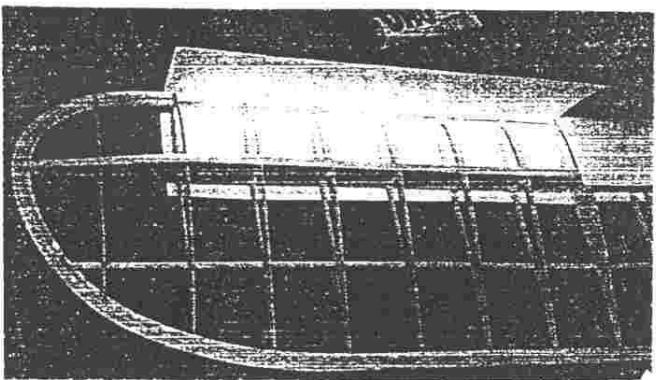
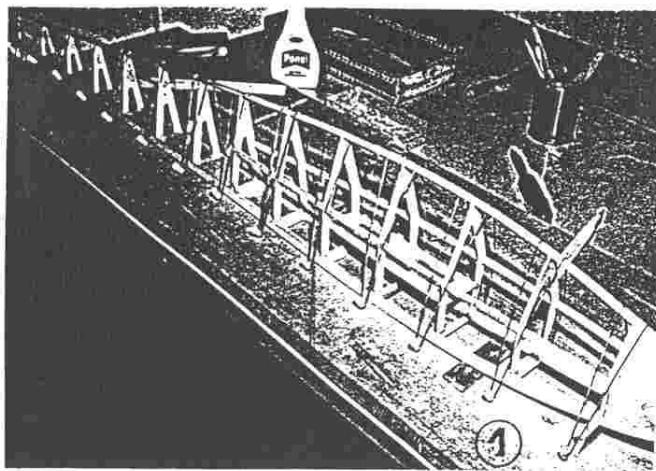
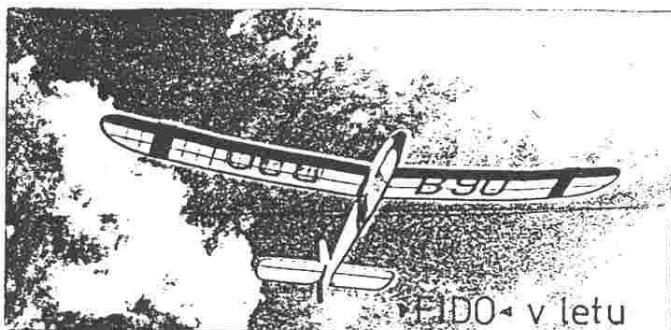
1. Balej-994, 2. Černý-975, 3. Kostečka-894, 4. Netáhlo-886, 5. Dvořák-879, 6. Hořava-808.

Plaketu a diplom: J. Balej, diplom: Černý P. a Vl. Kostečka. Připojená tabulka dává přehled výkonů ve všech dosavadních čtyřech kolech této soutěže. Rozhodující 5. kolo se letí 12.9.1993. Celkový stav po 4. kole je tento:

1. ČERNÝ Pavel	- 2780	7. Netáhlo Jar.	- 2155
2. Dvořák Frant.	- 2728	8. Vyskočil Lad.	- 2030
3. Balej Jiří	- 2702	9. Ing. Vyskočil Z.	- 1698
4. Kostečka Vl.	- 2540	10. Macháček Jar.	- 1199
5. Hořava Mil.	- 2529	11. Kasal Mir.	- 1137
6. Formánek J.	- 2188	12. Smitka Jar.	- 774

PŘEHLED VÝSLEDKŮ SOUTĚŽE "KÁNĚ CUP" po 4.kole

SOUTĚŽÍCÍ	SAM	1.kolo	2.kolo	3.kolo	4.kolo	5.kolo	slav k 15.8.
		9.5.	13.6.	17.7.	15.8.		
1 ČERNÝ Pavel	95 40	997	681	808	975		2780
2 BALEJ Jiří	95 03	996	676	712	994		2702
3 HORAVA Miloš	95 08	985	722	736	808		2529
4 DVOŘÁK Frant.	95 07	929	572	920	879		2728
5 KOSTEČKA Vlad.	95 31	922	—	724	894		2540
6 Ing.VYSKOČIL Zd.	95 14	819	212	667	—		1698
7 FORMÁNEK Jos.	95 21	787	593	680	721		2188
8 VYSKOČIL Lad.	95 46	736	572	722	—		2030
9 MACHÁČEK Jar.	95 19	541	—	—	658		1199
10 NETÁHLO Jar.	95 52	—	565	714	886		2155
11 KASAL Mirek	78 24	—	682	—	455		1137
12 SMITKA Jar.	78 18	—	135	—	639		774

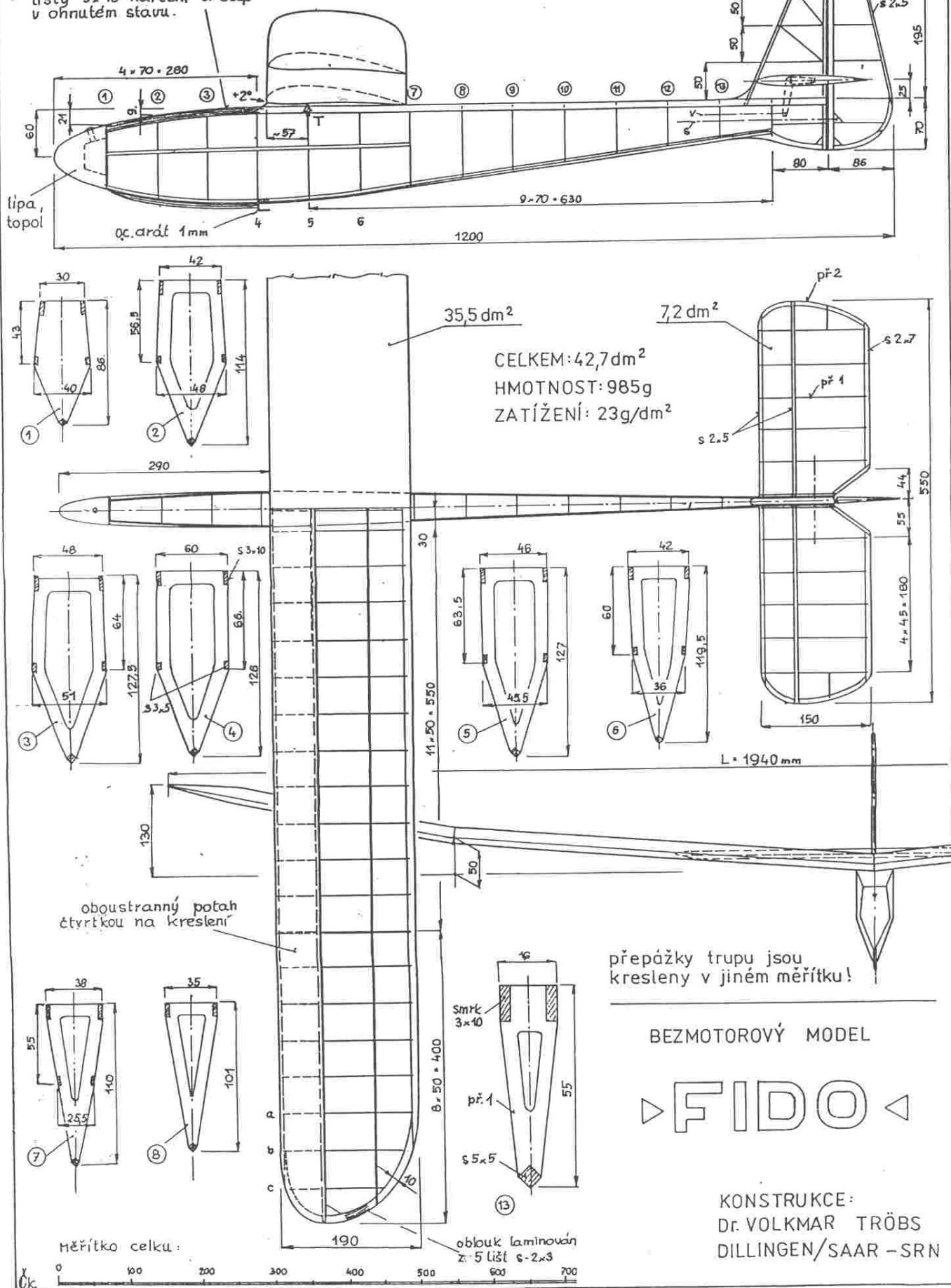
Nabízíte, scháníte ?

Fr. VOSYKA nabízí velmi zachovalou RC soupravu FUTABA 27, 120 MHz - 3 kanál se 2 servy, nabíječkou a akumulátorem za 2.000,- Kčs. Připadné další dotazy se známkou na odpověď na redakci.

Serva řídá - Graupner prodá R. Čížek.

ostruha: slep ve špendlíkové šablone
3 lišty 3×3 a přilep k trupu.

listy 3x10 nařízní a slep
v ohnutém stavu.

Rádiem řízený větroně "FIDO".

Brzy po postavení svého prvního modelu "Baby" dostal Dr. Volkmar Tröbs ze SNR, když ještě jako kluk navrhnut něco většího, než byla "Baby". Tak vznikl návrh tehdy volného větroně "Fido", pro níž našel inspiraci v knize profesora Gymnicha "Stavba modelů větronů v teorii i praxi". Podnět k překreslení na RC dala Dr. Tröbsovi jeho dcera Claudia, která zřejmě chytla od otce nějaký modelářský bacil. A tak skoro po 40 letech došlo v roce 1990 k realizaci RC "FIDA". Claudia si poletuje už přes dva roky k plné spokojnosti s RC Fido a já jsem tento model pro jeho vyváženou konцепci vybral pro naše číslo 5. Takto detailní výkres jsem mohl ale nakreslit jen díky pochopení Dr. Tröbsa, který mně poskytl potřebné podklady. Model se hodí jak pro létání v termice, tak pro svah a pro převpravu je velmi skladný. Přibližím vám trochu stavbu jednotlivých částí:

T r u p má vpředu pětiboky průlez, který za křídlem přechází do průlezu trojúhelníkového. Je stavěn z borových lišt a překlizkových přepážek. Hlavním elementem jsou dvě lišty 3×10 , které jsou přímkové od násobného křídla až k nosníku směrovky. Část lišt před křídlem je naříznuta a opět slepena v potřebném obrouku. Trup se staví na prknech, obrácené, v místech ohýbu hlavních lišt je podložen. Přepážka č. 1 je ze 4mm překlizky (ostatní z p.m. 1 mm) a hlavice je na ni přilepena. Spodní lišta je smrk 5×5 a přilepi se k přepážkám rovněž v poloze "na zádech". V místě všech přepážek se lepení zajišťuje gumovými oky k desce. Nakonec se přilepi z lišty 3×3 laminovaná ostražka a za ní se přiváže dvojitý startovací háček z 1 mm ocel. drátu (obrázek č. 1).

K rí d l o má dvojité lomení, uprostřed je dřelené. Hlavní nosník z lišty 3×5 je stabilizován v celém rozsahu rozpětí stojinou z překlizky 0,4 mm, v rozmezí prvních 5 polí křídla oboustranně. Žebra jsou vytezana z p.m. 1 mm a vylehčena mimo žeber ve zlomu a kořenových. Navíc je nosová část křídla potažena čtvrtkou na kreslení (viz obr. 2). Obě poloviny křídla jsou spojeny ocelovou planžetou 1 mm nasouvanou do mosazných pouzder, zlepěných mezi pásnice nosníku. Síko v odpovídajícím vzepříti střední části křídla - planžeta je tedy přímková (viz foto č. 3). Koncové obrouky jsou laminovány z lišty 2×3 - viz foto č. 4.

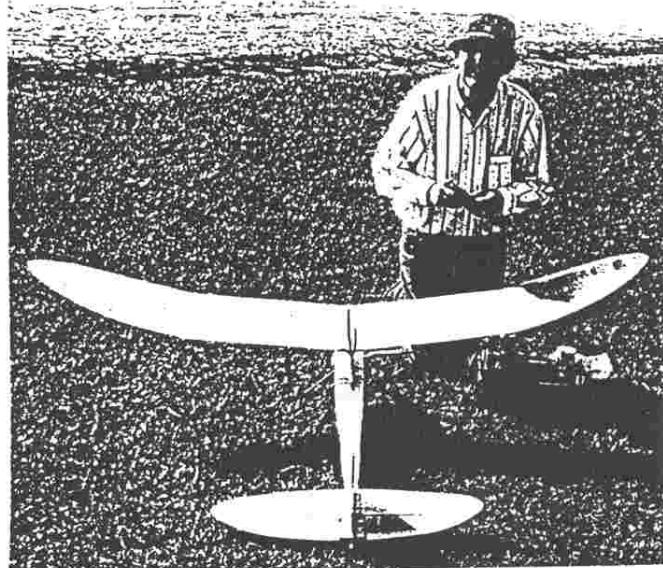
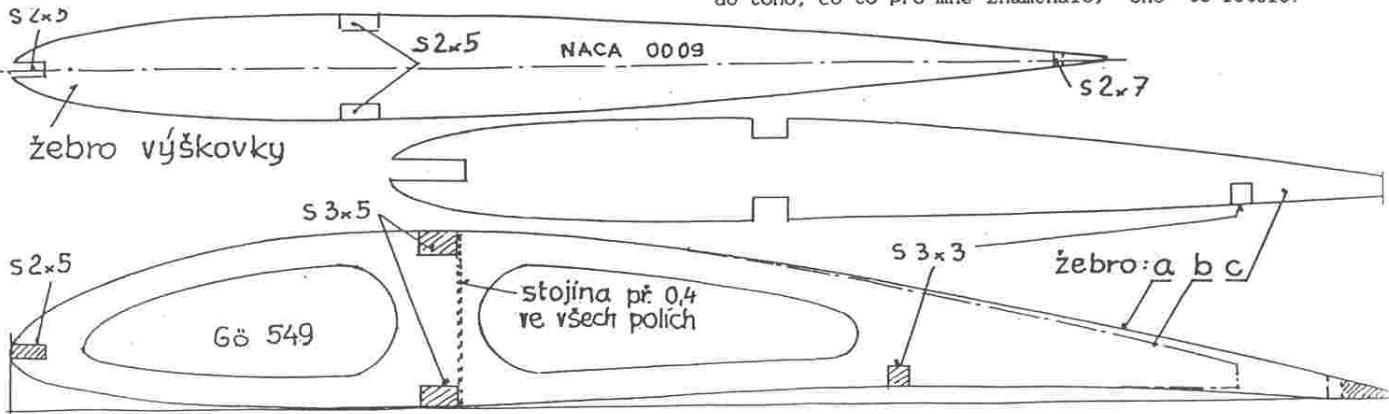
K o r m i d l a - výškovka je dělena v uspořádání jako "plovoucí" osobně se domnívám, že původní výškovka neměla ani výfuz pro pohyb směrovky, ale to už připustme jako nutno opravu pro RC uspořádání. V SRN se totiž létat kategorie Antik-modifik, kde se povolují odchyly nad 5 %. Uspořádání ovládání výškovky je běžné - pomocí dvouramenné páky. Obě poloviny spojují dva ocelové draty o 2 mm z nichž první slouží jako otocná hřidelka a druhý drát je vodicí. Výškovka má v celém rozsahu stejný symetrický profil a obrouky jsou opět laminované (viz obr. 5).

Směrovka je běžná konstrukce s žebery a diagonálami, je plochá. Velikost vlastní směrovky je dostatečná a jistě účinná.

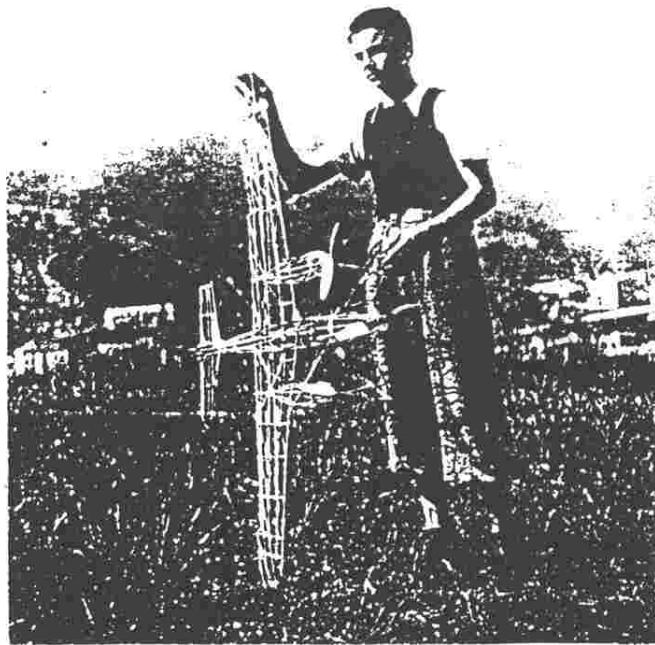
R C S o u p r a v a - použité rádio je Simprop Super 12, ale to myslím není důležité. Ovládání je směrovka a výškovka. Jak je RC souprava v trupu uspořádána, ukazuje foto č. 6. Obě serva jsou přisroubována na společnou podlahu zlepěnou v trupu. Hádal bych, že "rok narození" Fida můžeme dát do roku 1954. Uplně přesně to nevím. Předpokládám, že Fido obohatí výběr větronů u nás i když 23 g/dm³ není zase tak málo.

Kompletní model v kostře ukazuje obrázek č. 7 a v letu obrázek č. 8.

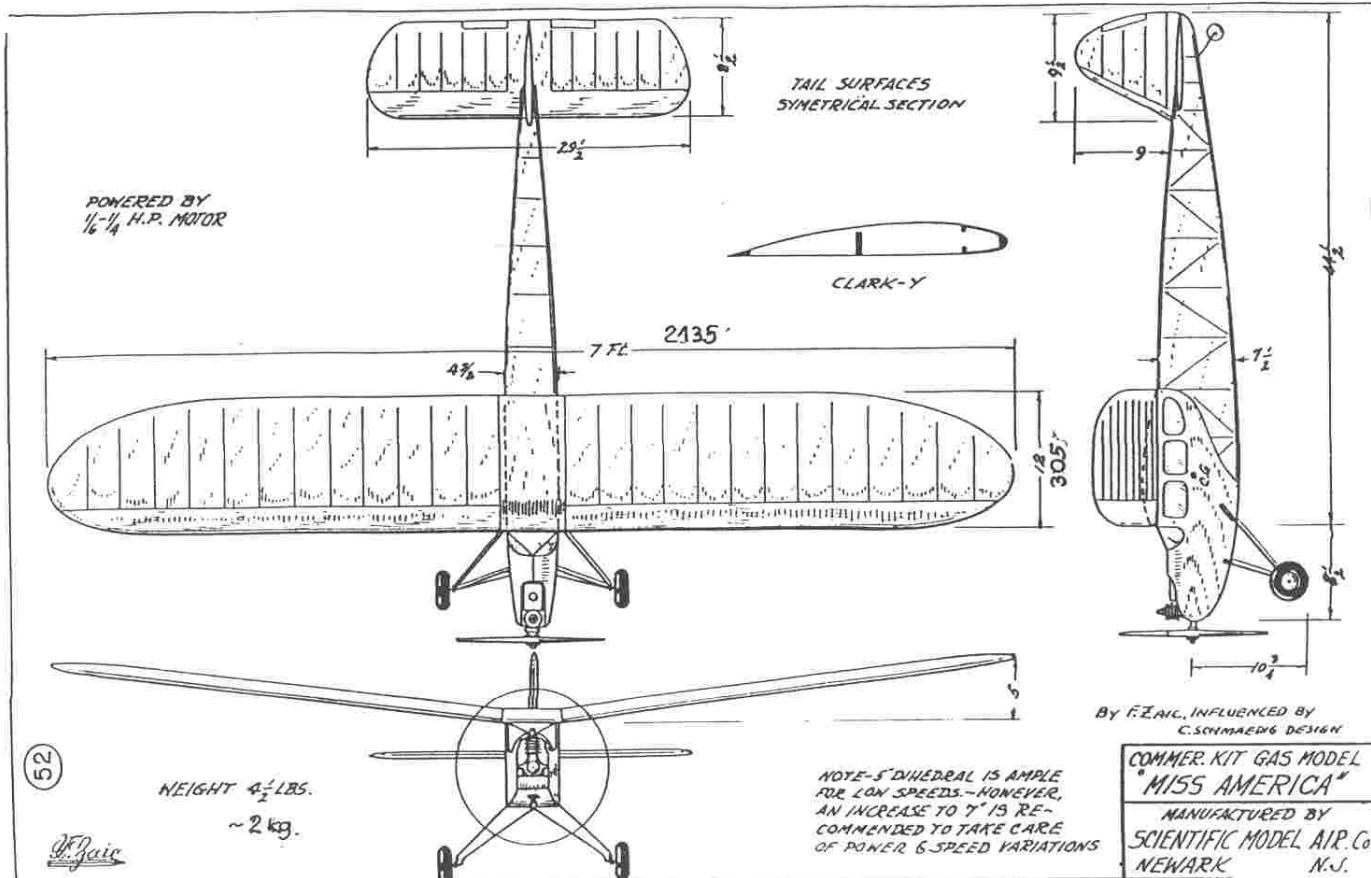
PODKLADY : Dr. V. Tröbs, Antik Rundschau 1991

Ed Hamler ze SAM 27- Severní Kalifornie je jedním z nejčípnejších soutěžících této chasy. Na obrázku je s jedním z nejčastěji létaných modelů v USA: Playboy, na soutěži ve Woodlandu poblíž Sacramenta.

Už ani nevím, proč jsem se pustil v roce 1937 do třímotorového gumáka. Inu, člověk má v něco lepších čestnáti různé nápady. Výkony nebyly nijak oslnivé, největší uletěná vzdálenost asi 120 metrů, čas se neměnil. A výš než 5 m to také nelétalo. Ale vžijete se do toho, co to pro mně znamenalo, "ono" to letělo!

Plánek odelu "Miss America" je převzat z ročenky Franka Zaice z roku 1937. Model má rozpětí 2135 mm, hloubku křídla 305 mm. Benzínový motor o výkonu 1/6-1/4 HP což odpovídalo asi naši dobré Letné 6,3 cm³, případně Kordové 7,5 cm³. Pro silnější motor se doporučuje zvětšit vzepětí křídla. A pro RC uspořádání bych doporučil podstatně zesílit hlavní nosník. Už tehdy byla prodávána stavebnice tohoto úspěšného modelu. "Miss America" byla také mým vzorem při stavbě modelu prvního motoráka v lednu 1942.

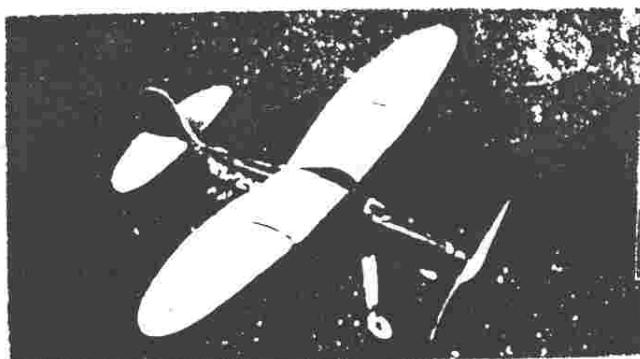
R. Čížek

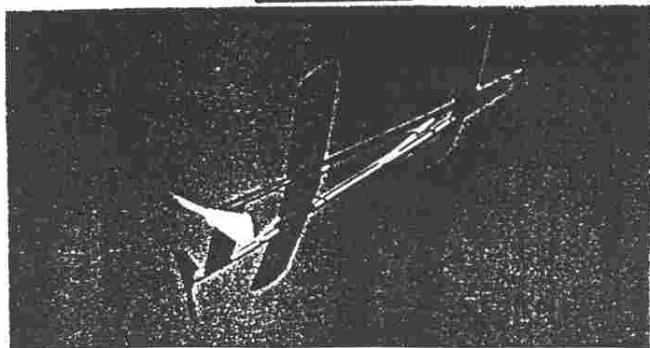
- Don Bekins z Kalifornie opět jinak. Tentokrát s velmi rozšířenou a úspěšnou změšeninou modelu "LANZO 1938 BOMBER", tedy "1/2 A Bomber" s motorem Cox 0,8 cm³. Výborný motoráček. Třípohledový plánek bude v "Informačních listech" koncem tohoto roku.

Co přinese listopadové č. 6

Mimo jiné: Třípohledový plánek zajímavého motoráčka, plánek Wakefieldu "Zombie" Rona Warringe z V. Britanie a obřího motoráku "Valkirie" z USA. Stránku fotek: "z domova i ze světa", soutěže: SRN-Wasseruppe, naší "Sněmovou" a konečné vyhodnocení seriálu "Káně CUP '93". Zamyšlení nad soutěžemi na dálku (Postal contest). Obří samokřídlo pražáka R. Schiffauera a nemenší RCS 52 Rad. Čížka. Vzpomínka na "Naši v Lublani" a ... když se to tam vejde. Už se na tom pracuje!

- Gumáček RX 210 jsem nakreslil a postavil jako sedmnáctiletý kluk v roce 1938. Překlizka, lipové kulaté špejle, bambus, trochu ocelového drátu, lipová vrtule za 3.60,- Kč. Uložení hřídelky vrtule sice ještě - jak bývalo běžné - v hliníkovém "ložisku" - ale to se s bambusovým kolíkem dalo z trupu vyjmout a svazek (gumové nitě ixi) bylo možno natočit ve vytázeném stavu! Model létal kolem 1 minuty. Z fotka v letu se zachovala, ale není reprodukovatelná.

"Twin Pusher" - jsou modely na gumi prastarého původu. Mají dva trupy bipovitě se rozvíjející dozadu, kde jsou 2 tláčné vrtule o průměru zhruba 300 mm. Neptať ale do skupiny klasických gumáků, soutěže s těmito modely mají společný hromadný vzlet z ruky. Vítězí model, který přistane naposledy. Uveřejňujeme pro zajímavost, ani u nás nebudou "Twin Pusher" létat v BV 1 či 2.

Josef Vartecký

+ 11.8.1993

Ano, tyž o kterém jste četli v minulém čísle IL na poslední stránce v povídce "Netopýr"...
Bylo mu 75 let a co vim, velmi mnoho let z těchto bylo modelářských. Moje modelafína byla neodlučně spojena s Pepíkovou, on, ani já jsme nechyběli na žádné významnější poválečné soutěži. Do opravdové rodiny gumičkářů jsem se připletl až v roce 1949 se svou "Vážkou" - na "Letenském poháru", jehož byl Pepa otcem. Modelářským i skutečným domovem mu byla Praha 7 s krámkem pana "Brkoly" a Gustou Buškem.

Pepík byl srdcem i duší gumičkářů, ale velmi rád se pouštěl do oblastí méně, nebo vůbec neprobádaných, jako byly samokřídla a kachny. To jej provokovalo a podnášelo jeho návrhářskou činnost. Ale už se mně nikdy nezeptá: "Hele Čízo, co tomu říkáš?". Každý z nás za ta léta něco modelafínu odevzdal. Pepík rozhodně mnoho. A ta, jím vyoraná brázda tu zůstává, výrazná a rovná, jednou provždy.

Skoro na hodinu přesně, kdy Pepík bojoval svůj poslední nerovný boj se zákeřnou nemocí jsem držel v ruce tu fotografii - pří hledání jiné. Pradivná náhoda. Předešlé číslo s "Netopýrem" dostal Pepík už do nemocnice. Měl prý velkou radost, že jsme si vzpomněli. Je to milé zjištění i když nikdo z nás nevěděl, že je Pepík v nemocnici.

Jestli snad jsem napsal o nějakou fádce navíc, je to v pořádku, on totiž Pepa "Varták" není běžný průměr historii našeho modelářství. A byl to dobrý chlap a kamarád...

Adieu "Mister Loudal".

R. Čížek

• • •

Doplňte si adresář SAMu 95:

54 - Netáhlík Jaroslav
Sádová 281
266 01 Beroun 2

Banka pro život

ČESKÁ SPORITELNA a.s.

○ ○ ○

RIZIKA OMEZUJE,
JISTOTY GARANTUJE
ČESKÁ POJIŠŤOVNA

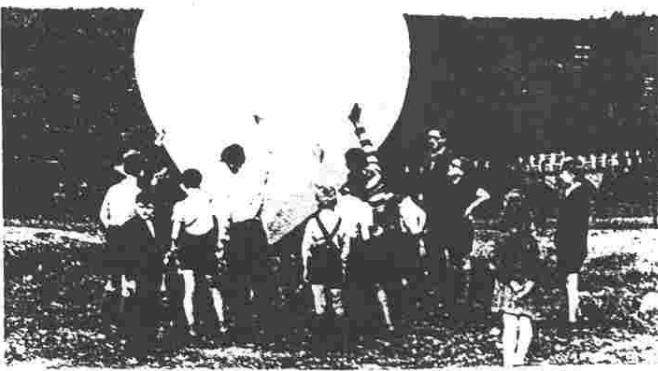
Jak jsme (nechtěně) vyděsili soudruhů z MNV.

O členu Žehrovické modelářské skupiny "Dědkovi" Vlachovi již byla řeč v minulých Informačních listech. Chci jen znovu připomenout, že nebyla kategorie, kterou by neokusil. Létal všechny druhy větronů, úspěšně gumáky i motoráky a byl náruživý účkař a taky byl jedním z prvních u nás, kdo třímal v ruce ty obrovité vysílače "Alia" se 120 Voltovou baterií. Ale ještě předtím, snad už ve válečné době uměl dělat teplovzdušné balony...

V tomhle byl jaksi samorost, nikdo jiný této vášni neholdoval. Ale Pepíkovy letecké výkony byly opravdu na úrovni. Jednou se mně příšel pochlubit s takovým balíkem poskládaného "hedvábného" papíru a když to celé rozbalil, ukázalo se, že to byl balon o průměru 2,5 metru. To bylo nějak koncem léta. Balon jsem samozřejmě pochvalil a Josef plný nadšení mně sdělil, že má doma rozestavený větrník o průměru 4m, a že když letíme za 14 dnů "VIII. Žehrovice", že by bylo dobré dát takovýhle nápis na balon a udělat trochu reklamy. Chytlo mne to nakonec také. Asi za týden se objevil tento stroj u nás na dvore a s ním parta modelářů. Vitr nám sice zlehoučka pofoval otevřít, ale naše chalupa byla na okraji obce a tedy jsme nemuseli mit obavy, že se někde balon chytí na stromy, nebo na komín.

K startování byla k dispozici "benzin-lampa", slabá dlouhá tyčka, kterou se balon během napouštění přidržoval za očko ve vrchliku ve svislé poloze, páry cihel a komínku od kamene. A šlo se na věc. Pepa poučoval co a jak, dozvěděl jsem se, že v závěru je třeba do balonu píchat prstem, aby se ověřilo, zda je "dost naprávně". Na spodku hruškovitého tvaru měl balon obrácen k pediku, za ní se přidržoval během plnění. Potom se vyvlekl háček z očka ve vrchliku a balon se opatrně vypustil. Ale to už byla ve směru letu návratová služba, která běhalá přes naši zahrádku. Tak to bylo nejbliže. Jíž při třetím letu jsem o balon milem příšel. Přistál poblíž silnice na obec Žilinu a nějací nenechavci už si jej soukali do auta. Ale touto dobou už si balon leckdo všiml a protože touhle dobou létaly na této trase i balony Svobodné Evropy, vzbudilo to pozornost lidí. Nejvíce asi tehdejšího tajemníka a předsedu MNV, jistě meli nejaká lejstra, jak s takovými balony nakládat. Naše vesnice je náramně dlouhá, skoro 2 km. A tihle dva jmenovaní byli na motorce zrovna na jejím druhém konci. Okamžitě nažavili "čízu", aby byli co nejdřív v místech předpokládaného přistání. Naše návratová služba ale pracovala bleskově a než tam pracovníci dojeli, kluci už byli zpět v bezpečí obestávajícího dvora. Teprve při pátém letu jsme se přečerpeni na tom poli potkali. Striktně nám bylo řečeno, abychom balon ihned odevzdali a kdeže jsou letáky, že zatajení je trestné. "O letacích nevím, balon nedáme".

rekli jsme trojhlasně. Když chcete takový balon mít, tak si ho postavte! Potom se vše vysvětlilo. Obecní radní viděli ve vzduchu "5 balonů Svobodné Evropy" a my zase 5x ten nás jediný. A že prý, když tam vždycky dojeli, žádný balon na místě nenašli. Budejt! Ihu, má nás Pán Boh všelijaké...

Snad se nenajde nikdo, kdo by chtěl zlehčovat historičnost popsaného děje - vždyť už i bratři Mongoliforové asi před 100 lety ...

Kdyby "Dědek" ještě žil, nevěřím, že by ho balonové nadšení pustilo, ale všechno je trošku jinak. Kde by dnes sháněl tolík "hedvábného" papíru a k tomu arch za 20 halérů.

A nás balon? Ještě několikrát jsem ho "naprali" teplým vzduchem pro radost dětičkám z naší školy. A potom - víte, že už ani nevím, snad se časem dotrhá. Snad už si taky něco smím nepamatovat.

R. Čížek